

Menigheden og dens væsentlige Opgaver.
 Af — I.
 (Sæferat læst ved Breddemødet i den "Washington Ex. Path. Menighed ved Coeur d'Alene Base." Idaho og af dette besluttet trykt i "Pacific Herald.")

Hjære Forsamling, Brødre og Søstre i Herren. Guds rige Raade og al aandelig Velsignelse tilkommer eder. Det er blot mig pålagt at indlede Samtalen om Menigheden og dens væsentlige Opgaver ved dette Møde. Dette er et meget vigtig-mæssigt Samtaleemne. Hvilket Møde synes at have uden Fortællelse af hvad en Menighed er. Mange lærer den blot for en menneskelig Ordre, som det nok kunde være godt at have oprettet i sin Kirke, men som man ogsaa kan være foruden. Og selv der, hvor der er en ret kristen Menighed, er der mange, som vilde gæde for at være kristne, men som alligevel anser det for ligegyldigt, om man hører til Menigheden eller ikke. Saadanne trænger Befæring og brøderlig Formaning. Jeg siger brøderlig Formaning, fordi vi ganske vist ogsaa blandt folk, som ikke har stillet sig til den sædvanlige Menighed, har mange Brødre og Søstre, som deler Tro og Haab med os, men som af Mangel paa ret Erkendelse har forlovet at stutte sig til en rettroende Menighed. Saadanne vil med Glæde modtage både Befærelse og Formaning. Maatte Herren vor Gud forunde os den Raade, at vor Samtale om "Menigheden og dens væsentlige Opgaver" kunde blive en saadan Befærelse og Formaning.

I.
 Hvad forstaar vi med Menigheden?
 II. Det første vi bør merke os er, at Menigheden er Guds (Ap. 13, 20, 28). Gud er Menighedens Stifter, Overholder og Herre (Mt. 16, 18). I vore Dage findes der mange Slags menneskelige Institutioner og Foreninger, som arbejder i Retning af at overflødiggjøre den Forening, som er Stiftet af Gud, den kristne Menighed. Mange forogter

Guds Orden og Indstiftelse og sætter sin egen i Stedet. Guds Ord og Orden er for den selvsøgende Verden en Naarlighed. Man kan ikke tænke, at der lægges noget Vaand for ens Vilje, derfor er Kæmper blandt en stor Masse af Folket i de saakaldte kristne Lande: "Saler os isæderrive deres Vaand og sæt deres Reb fra os" (Salme 2, 3). Menigheden er Guds Indstiftelse og Anordning og de, som modstaar den, sætter sig op imod Gud og vaadrager sig hans Dom. Den kristne Kirke eller Menighed blev stiftet paa sin første Påskedag i Jerusalem, da den Helligaand blev udgydt over Apostlerne. Og der lægdes den samme Dag grundlaget for tre Tusind til Menigheden. Den Menighed, som da blev stiftet velsignede: "Hil Verden lægde dagligens Bred i Menigheden af dem, som blev frelst." "De, som blev frelst", det vil sige de, som blev omvendte til kristendommen enten fra Jødedommen eller fra Hedenskab, blev trofast optagne i den kristne Menighed. Det kunde ikke falde nogen ind paa de Tider, at man kunde være en kristen uden at tilhøre den kristne Menighed. Efterat Menigheden i Jerusalem var grundlagt, sendte Herren ud sine Tjenere for at grundlægge Menigheder rundt omkring i Verden. Disse Menigheder blev opstaaede efter Stedet, hvor de bestod sig, for at hjælpe dem fra Overaadere, som Menigheden i Rom, Menigheden i Efesus osv. Da Paulus var ude paa sine Missionsrejser, rejste han ikke hid og did og omvendte og døbte en her og der, men han drog fra Sted til Sted og dannede Menigheder, over hvilke han satte Forstandere eller Præster. Til mange af disse Menigheder fik han siden Brev.

Vi glæde vel i, at vi mærker os, at Gud allerede fra Begyndelsen af viste, at han vilde, at hans Kirke her paa Jorden skulde ordnes i Menigheder. Gud er ikke Jordværens Gud, men Ordens, derfor vil han have sin Kirke ordnet i Menigheder. Det er Gud som har grundlagt den kristne Menighed, selv om han har benyttet sig af sine Tjenere til at udføre Organisationens Gjen-

ninger, derfor kaldes ogsaa Menigheden "Guds Menighed" (Ap. 9, 20, 28, 2 Kor. 1, 1). Guds Kirke paa Jorden bestaar og er virksom i forskellige Menigheder. Disse Menigheder kaldes den levende Guds Menigheder (1 Tim. 3, 15).

B. Ved en ret kristen Menighed forstås et paa et bestemt Sted ordnet Samfund af troende kristne, hvor Evangeliet retteligt forkyndes og Sakramenterne retteligt forvaltes, men hvor dog ogsaa Huskere og Ude er indblandede. Den hellige almindelige kristne Kirke, som vi i den tredje Artikel bekendtgæver, at vi tror, bestaar af saadanne Menigheder, som Kristus kaldte "helliggjorte i Kristus Jesus." Det er denne Forsamling af hellige Menigheder Apostelen Paulus taler om i følgende Ord (Ef. 5, 25): "Kristus elskede Menigheden og dengav sig selv for den, for at han kunde hellige den, idet han rensede den ved Vandet i Ordet, for at han kunde fremstille sig selv for Menigheden hellig, uden Flek eller Raus eller noget saadant, men hellig og uforsølet." Det siger sig selv, at et Samfund som bestaar af saadanne Menigheder alene, maatte være uforsølet for os. Herren alene fjender sine. Men om end Menigheden er et aandeligt og for vore Sine uforsølet Samfund, fordi vi ikke kan udgøre, hvem det er, lo mer saade Troende, saa kan vi dog kjende den paa dens ydre Kendetegn: Guds Ords rette forkyndelse og Sakramenternes rette forvaltning. Menigheden maatte samle sig betragtes fra to Sider: En ujskelig og en jellig. Som ujskelig er den de helliges eller i Sandhed Troendes Forsamling; som jellig er den Forvalterinden af de Raademidler, som Gud har gjort til vor Frelse og Salighed. Det er den samme ujskelige Menighed, som optræder jellig med Raademedlemmernes Forvaltning. Naar vi lærer, at den ujskelige Kirke eller Menighed er den samme, som fremtræder jellig med Raademedlemmernes Forvaltning, saa kunde man tro, at disse forskellige Sider af den samme Menighed vilde have samme Udstrækning. Men det er ikke Tilfældet. Det er

selv, at de saade kristne er blit kristne kun ved Raademedlemmernes Virkning er ikke umodstaaelig. Et Menneske kan høre Ordet uden at give dets Virkning Rum i Hjertet. Og altså: Hvor den saade Tro findes, der vil den paa en eller anden Maade vise sig i Beskjendelse, men ikke enhver Beskjendelse er en Frugt af en levende Tro. Der er mange Menigheder, som har Gudfrugtigheds Plan, men fornægter dens Straff. Et Menighed, som ikke er Hjertehørende, kan ikke forhindre, at Huskere bliver Medlemmer af den jellige Menighed. Alt det vi kan rette os efter er den ydre Beskjendelse i Ord og Liv. Et en saadan jellig Menighed, som bestaar af saade onde og gode, med rette kan bringe Raadet Menighed, for vi af Jesus' Ord, naar han siger (Mt. 18, 17): "Men hører han dem ikke, da sig Menigheden det. Men hører han heller ikke Menigheden, da skal han være for dig som en Hedning og en Tolder." Det er Tale om en saadan Menighed, som kan tales til og selv kan tale, altså den jellige Stedmenighed. Jesus taler her den jellige Forsamling Menighed og tilføjer den den samme Magt og Kyndighed, som egentlig tilhører den ujskelige Menighed. Naar Apostlerne skrev til de forskellige Menigheder, saa skrev de til jellige Menigheder. Det vi end maatte sige, at de apostoliske Menigheder var langt bedre end vore Menigheder nu for Tiden, saa finder vi dog, at de var langtfra fuldkomne. Paa samme Tid som Apostlerne taler dem Guds Menigheder, saa irettesætter de dem dog for deres Sænder. Derfor en ikke vil stutte sig til en Menighed, fordi den er saa stræbelig, saa vil en saadan altid blive staaende udenfor "Guds Menighed"; thi en fuldkommen jellig Menighed har aldrig været og vil aldrig blive paa denne Jord. Der vil altid findes Mente sammen med Qveden. Saa langt fro, at fremme Menigheder skulde holde sig borte fra Menigheden paa Grund af dens Stræbelighed, saa turde de meget mere stutte sig til den, for at de kunde hjælpe til at gjøre den bedre.

II.

Spilke er Menighedens væsentlige Opgaver?

Menighedens egentlige Opgave er at ære Gud og frelse Sjæle. Alle andre Ting, som en Menighed kan anfse for sin Opgave har sin Berettigelse kun forsaavidt saadan fremmer Menighedens Opgave, at ære Gud, Her Gud os paa mange Steder i sit Ord. David siger (Sl. 19, 2): „Dinlene fortæller Guds Værd, og den udstrakte Befæstning forkynder hans Herders Gjerning.“ Disse Ord viser, at Skabningens høieste Opgave er at ære Gud. Vi skylder at ære Gud for alle hans Gjerninger: Skabelsens og Udsiddelsens, Sjælsomringen og Helliggjørelsen. Gud siger selv med ligefremme Ord, at han vil have sin Værd forkyndt og udbredt ved Menigheden. Apostelen Paulus siger (Ef. 3, 8-11): „Vig, den aller ringeste af alle hellige, er denne Raade givet, at forkynde Hedningerne Evangeliet om Kristi uranfængelige Rigdom og oplyse alle om, hvordan Gudsheligheden er angaaende den hemmelighed, som fra Herdens Begyndelse har været skjult i Gud, som skabte alle Ting med Jesus Kristus, for at Guds mangfoldige Visdom skulde nu ved Menigheden blive kundgjort for Hærskendommerne og Magterne i Himlen efter en evig Bestemmelse, som han har fuldbudet ved Kristus Jesus, vor Herre.“ Og i det 2de og 2de Brev af samme Kapitel siger han: „Men hun, som formaar at gjøre over alle Ting, langt overflødige, end hvad vi bede eller forstaa, efter den Magt, som ter sig kraftig i os, ham „være Værd i Menigheden“ ved Kristus Jesus glemme alle Slægter i al Evighed! Amen.“ Apostelen Peter viser os ogsaa, hvad der er Menighedens høieste Opgave, naar han siger (1 Peter 2, 9): „Men I er en udvalgt Slægt, et kongeligt Presteskab, et helligt Folk, et Folk til Giondam, for at I „skulde forkynde hans Tapper“, som kaldte eder fra Mørket til sit underfulde Lys.“

At disse Steder fremgaar det, at Gud vil have sin Værd forkyndt og udbredt i og ved Menigheden. Menighedens høieste og fornemste Opgave er derfor at ære og forberlige Gud; forkynde hans Tapper, som kaldte os fra Mørket til sit underfulde Lys.“

Men hvorledes skal Menigheden ære Gud? „Ne, dette sker da, naar Guds Ord læres pænt og rent, og naar vi, som det kommer sig Guds Værd, lade det utrykkelig tillyne i vort Vænet derved, at vi lever et Gud velbehageligt Liv efter det fore-

skreene Guds Ord.“ Apostelen siger, at Menigheden skal ære Gud ved Kristus Jesus. Det er den samme Mening, som han udtaler i andre Ord paa et andet Sted, naar han siger: „Alt, hvad I gjør i Ord eller Handling, det gjør I alt i den Herrens Jesu Navn, takkende Gud og Faderen formedelt ham.“ Hvo som ærer Sønnen ærer Faderen; hvo, som ikke ærer Sønnen, ærer ikke Faderen. Men Sønnen ærer vi kan da, naar vi af Hjertet tror paa ham, som sand Gud og sandt Menneske, der ved sin Udødelighed, Videlse og Lød har frelst os fra Sønd, Død og Satans Rige. Naar Menigheden, og de enkelte Medlemmer af samme, i saadan Tro lever, taler og præder Gud for al hans Naade og Barmhjertighed, for alle hans Velgjæringer, legemlige og aandelige, og erkjende, at det alt er skænket os for Jesu Kristi Skyld, af hans blotte og faderlige Godhed og Barmhjertighed, uden nogen Værdfortjeneste, da æres Gud af Menigheden.

B. Det hører ogsaa til Menighedens Opgave, at frelse Sjæle. Nu er det alene Gud, som frelser, men han bruger sig af Menigheden som sin Hænder. Menighedens Opgave er at forkynde ham Tapper, som kaldte os fra Mørket til sit underfulde Lys, for at saa mange som muligt af den faldne Menneskeslægt kan frelles og lægges til Menigheden. Gud vil, at alle Mennesker skulde blive salige og komme til Sandheds Erkendelse,“ og det er Menighedens Pligt at udbrede Sandheden ved Tapper, Tapper og Nedningemission, saa at de, som vandre i Mørke, kan erkjende den og blive salige. Paa samme Tid som Menigheden søger at frelse Sjæle, ærer og forberliger den Gud. Menneskens frelse ved Sønnen er Faderens Forberligelse. Hvor Frelsen i Jesus Kristus bliver forkyndt og modtaget, der æres Gud. Dette ser vi af Jesu overstepræstelige Værd (Mk. 17), han siger: „Fader, herliggjør din Søn, at han og din Søn kan herliggjøre dig.“ Og hvorledes han givede det, siger han ogsaa: „Jeg aabenbærede dit Navn for de Mennesker, hvilke du har givet mig af Verden.“ De Ord, som du har givet mig, har jeg givet dem. Jeg har givet dem dit Ord.“ Heraf fremgaar det, at Jesus forberligede Faderen derved, at han i Ord og Gjerning forkyndte hans Navn og hans Ord Verden. Paa samme Maade skal ogsaa Menigheden forberlige Gud. Derfor nogen taler i Menigheden, „han tale som Guds Ord, paa det at Gud maa værd“ i alle Ting formedelt Jesus Kristus.

De, der ikke taler som Guds Ord, men forværrer Guds Ords Sandhed, vanærer Gud, og dem truer Gud med Straf. Det paaligger derfor Menigheden, som Pligt, at værne om Guds rene Værd; thi alene ved Sandhedens forkyndelse kan man komme til Sandheds Erkendelse. Al falsk Værd er Værd og kommer fra Værdens Fader, og Sjæle frelles ikke ved Værd. Det hører ogsaa med til Sandhedens forkyndelse, at Sakramenterne forvaltes ret i Overensstemmelse med Herrens Indstiftelses Ord.

Men er det nødvendigt til Sjæles frelse, at Guds Ord forkyndes pænt og rent, saa er det ikke mindre nødvendigt, at Værd er rent; at den kristne Menighed lader sin Kristendom komme tillyne i et Gud velbehageligt Vænet. Til hver den, der roser sig af sin Tro, kan med Rette stilles den Forberligelse: „Vis mig din Tro af dine Gjerninger.“ De der vil gjælde for at være Kristne, men lever et ugudeligt Liv, gjør sit til, at Guds Navn bespottes blandt Hedningerne; de ærer ikke Gud, men vanærer ham. Verden giver mere Magt paa det Liv, som føres i den kristne Menighed, end paa det Ord, som forkyndes. Det er ikke nok til Guds Navns Forberligelse, at Guds Ord læres pænt og rent, vi maa ogsaa, som det kommer sig Guds Værd, lade det utrykkelig tillyne i vort Vænet. Jesus siger til sine Disciple (Mk. 5, 16): „Fader saa eders Lys skine for Menneskene, for at de maa se eders gode Gjerninger og ære eders Fader, som er i Himlen.“ Naar Menigheden handler efter disse Ord, da vil den forberlige Gud, som er Menighedens Herte. Da vil der blive flere og flere som vil mærke sig de gode Frugter, og de vil kunne forstaa, at det Liv — kristendommen —, som bærer disse gode Frugter, maa være godt. Saaledes vil flere, ved at se Menighedens gode Gjerninger, komme til at drøje vor Fader, som er i Himlene, og reddes fra Fortabelse. De, som ikke lever efter det foreskrevne Guds Ord, vanhelliger Guds Navn. Paa saadanne visler det Guds Ord, som siger: „For eders Skyld bespottes Guds Navn blandt Hedningerne.“ Det er desværre mange, som prøver sig med det falske Navn, men istedetfor at være Lys, saa skader de meget mere Guds Menighed med sit ugudelige Liv. Det er klart, at saadanne ikke behøver sig om at frelse Sjæle; thi de viser med sit ugudelige Vænet, at de selv er fremmed for Frelsen i Jesus Kristus.

Det er Menighedens Pligt og Opgave at opbygge Guds Kirke baade inden sin egen Midte og i

den ganske Verden. Menigheden maa værd i Sandheds Erkendelse og bekræftelse i den erkjendte Sandhed med al Værd og Bidsjærelse; den maa blive rodfæstet og grundfæstet i Hjerlighed, saa den kan formaa at begribe med alle de hellige, hvad der er det brede og lange, og høje og høje, og kjende Kristi Hjerlighed, som overgaar al Forstand. De kristne hør ære Gud i Værd og Naad, hvilke hør Gud til.

III.

Hvorledes skal Menigheden kunne løse sin Opgave?

De Midler, hvorved Menigheden alene kan og bør løse sin Opgave er Raademiernes, Guds Ord og Sakramenterne. Menighederne maa derfor se til, at dens Medlemmer har rigelig Adgang til disse Raademi-ler og pænt, at de bliver rigtigt og stilligt brugt af dem. Dette viser Skrifter os klart og tydeligt paa mange Steder. Herof følger ogsaa, at Menighedens Medlemmer ikke blot har Adgang til, men ogsaa stilligt bruger disse Raademi-ler. Dette viser Paulus os, naar han siger (Kol. 3, 16): „Lærd Kristi Ord ba rigelig iblandt eder, saa I lære og paaminde hinanden i al Bidsom med Salmer og Værd og aandelige Viser, idet I synge undig i eders Hjertet for Herren.“ Og hvad Sakramenterne angaar, saa siger Jesus om Taalen (Mk. 28, 18-20): „Vig er givet al Magt i Himlen og paa Jorden. Saa derfor hen og gjør alle Folk til Disciple, idet I dæber dem i Faderens, Sønnens og den Helligaands Navn og lærer dem at holde alt det, jeg har sagt eder.“ Om Raademi-lerne siger han: „Tager dette hen og æder det.“ „Drifler alle deesj.“ Dette gjøres til min Huskomme“. For at Raademi-lerne kan forvaltes, maa Menigheden oprette Ordets Embede i sin Midte og vedlige holde det. Derfor maa den ogsaa sørge for, at Tærnene bliver opstillet i Herrens Ligt og Foranring, forat de kan lære Sandheden at kjende, saa at de ikke skal lade sig drage ind i Sektens Svare, som opstilles alt rundt os, eller falde i aabenbar. Vantro; men at de maa værd op i Sandheden og blive i Sandheden indtil Enden. At Gud vil, at Menigheder skal oprettes og beholde Værd-Embeder i sin Midte viser Paulus os. Til Titus (1, 5) siger han: „Derfor lod jeg dig tilbage paa Kreta, at du skulde bringe i Orden, hvad som fattedes, og indsætte Eldste i enhver Stad, som jeg bød dig.“ Og til Efesoerne (4, 11) skriver han: „Og han (Gud) satte nogle til Apostle, nogle til Profeter, nogle til Evangelister, nogle til Dyrder og

Værre, til de Helliges fuldkomne Fredeelse til Tjenestens Gjerning, til Kristi Kongens Opbyggelse." Og hvad Barmens kristelige Undervisning angaar, saa siger Skriften: „Se til, at I ikke forarger en af disse Smaa, som tror paa mig." „Høgt mine Lam." Værre dem at holde alt, jeg har sagt eder."

Fra Kredomsdet.

Yuget Sound Kreds af den næste Synode holdt sit Østinds i Samfundets Menighed i Vancouver, Wash., Post. R. Stanbreds Skole, 16de, 17de og 18de Sept. 1914. Mødet var ikke saa vel besøgt som kunde ønskes. Mange af Præsterne i Kredsen viste sig ikke og ingen af Værerne ved F. L. Academys møde. Forskjellige Menigheder sendte ingen Delegerede. Dette maas beklages og er ikke som det burde være. Det vil glæde Stedets Menighed og opvarme og opslutte dem der tager Del. Uheldigt var det og at Tørstmaskinen var just da i Røbelaget, dog var Kirken vel fyldt hver Dag og et meget hyggeligt og lærerigt Møde havde vi. Alle saa saa Gæster var der og deriblandt Past. og Mrs. V. S. Dahl fra Cayville, S. D. Det er godt og glædeligt, at se saa mange glade Ansigter komme til sammen for at høre og tale om Guds Ord og værne om dets Besøvelse. Nær var det klart at saa se, at ikke saa unge mødte frem. Det Tema som var opstillet for Mødet var: Stedsmenighedens Pligt at sørge for at Guds Kirke opbygges og befestes, og deltes a) hjemme, og b) ude. Ved den første Del paapejtes her alle de Farer, der truer med at nedbrude og undergrave den kristne Kirke og formænedes derfor til Alting Brug af Raadmedlemmerne forat man kunde befestes og bevares i den sande Tro og derved opbygge og befestes Guds Kirke hjemme. Under anden Del kaldes fornemlig om Missionen her den andre Mission. Som Ledetroad gav Referenten et Udvalgt omkrent som følgende:

1. Guds Befaling Mat. 28, 1. Svem Befalingen gælder. a) Alle Kristne, b) Menigheden. 2. Hvorledes? a) Gaar — ifølge Jesu Befaling Mat. 28, b) Bedet, c) efre Midler af Pundbævere ikke liden Rød.
 2. At tænke til den faldne Memestellagts Rød — og Anledningen m.
 3. Værerne fra Muhamedamerne og andre Hedninger — kast lavende ofu.
 4. Hvorfor Missionen maa drives, forat Kristus kan være med eder indtil Verdens Ende.
- Samma: Det endelige Mønt.

a) Guds Røns Vre over den ganske Jord.
b) Uddødelige Sjæles evige Frelse. Dan. 12, 3, 4. Det hele Tema blev meget vidløftigt behandlet og mange tog Del deri. Særligt er det at saa sig af Borgfolket tager Del. Det er Guds Sag, det er din Sag, kom og vær med.

Det næste Kredsarbejde skal afholdes i Høns Menighed, Bellingham, Post. Ges. O. Jones Skole Tirsdag Kl. 10 Formiddag den 27de til og med Torsdag den 29de Jan. 1914. Program for Mødet.

Tirsdag Kl. 10 Form. — Gudstjeneste og Aftergang. Prædiken af Post. P. Garstad, Supl. G. S. Nordgaard. Skriftetale af Post. O. Dagvold, Supl. O. Egert.

Kl. 2 Eftm. — Tema: Daabens Sakramente. Ref. Post. A. Sandmel, Supl. P. E. Bergesen.

Tirsdagsaften paa Engelsk. — „The dangers threatening our young people and how to meet them." Onsdag Kl. 10 Form. — Fortællelse af Daabens Sakramente.

Kl. 2 Eftm. — Missionsgudstjeneste. Post. O. Borg, Supl. W. A. Christensen.

Onsdag Aften — Continuation of the English subject.

Torsdag Kl. 10 Form. — Tema: Alverens Sakramente. Ref. Post. C. Kallanien; Supl. W. Stanbød.

Kl. 2. — Fortællelse af Alverens Sakramente.

Det vil sees af ovenstående Program at der er intet Møde den sidste Aften, men at der vil da Anledning for alle at reise hjem, hvor det lader sig gøre.

Under Gudstjenesten Onsdag tog et Offer til Indremissionen, kort \$12.15.

Maatte da hvad der blev forhandlet og tal om paa dette Møde lader mange til at væge op fra sin Unskend, og dorefulde Sjæle til Frelse og Salighed.

Et meget hyggelig Ungdomsteme holdtes Torsdags Aften med Sang, Tale og Fortælling for et fuldpakket Hus. Lawrence Wadg har en ven stor Hof af blomstrende Ungdom, som de kan være stolte af. Tænk da paa dette i Unge: „At tilføje i Visdom og Indsigt for Gud og Menneker." A. Kuten, Skr.

Gamau, Wash.

Stanwood og Silvans Ungdomskreds holder sit aarlige Strome m paa Søndag Kl. 11. Vi vil forfølge at Høje Skole fra Stationen til Gamau Kirke. Sangere bedes tage „Jubilate" med følgende Nummere sanges: 191, 164, 259.

Tacoma, Wash.

Gudstjeneste hertilkomnende Søndag i Bor Præsters Lutheriske Kirke, So. 3 og 17th Streets, O. J. Ordal, Prejt. paa Formiddag Kl. 8 paa Korst og om Aftenen Kl. 8 paa Engelsk. Alle velkomne.

Gudstjeneste i Kapellet paa Pittsden hertilkomnende Søndag Eftermiddag Kl. 3 paa Engelsk.

Søndagskole i Bor Præsters Kirke hver Søndag Kl. 9:30 Formiddag. Klaser paa Korst og paa Engelsk. Ugeledes er der Bibelklasse samtidig.

Søndagskole i Kapellet paa Pittsden hver Søndag Kl. 9:30 Formiddag. Klaser paa Korst og paa Engelsk.

Mandag den 22de September fødtes en Datter i Præstegaarden. Moder og Barn er under Omstændighederne i bedste Velgaaende.

Denne Gang kan Herald bringe den Ryhed, at siden sidst vi berettede om Prudevieller har Pastor Ordal haft den Vre og Glæde at forælle ved to til.

Det første Brullup fejredes paa Hotel Tacoma den 8de September. Da blev Miss Clara Normans fra New York City og Mr. Chr. Slavens her af Høen ægtemiet. Miss Marie Langlots var Brudepige og Dr. A. G. Norton var Brudevend. Brudgommen er vel kendt Fortællingsmand her i Høen. Herald ønsker dem et langt og lykkeligt Samliv.

Den 18de September blev Miss Inga Eson og Mr. Norman Hall ægtemiet i Bor Præsters Kirke Kl. 8 om Aftenen. Begge er velkendte unge Folk her i Høen. Miss Karol Hall var Brudepige og Victor Sage var Brudevend. Efter Brudeviellen bevarredes den store Forjamling af Mr. og Mrs. T. S. Eson. Brudeparret begav sig paa Brullupsreise til California og saa langt øster som Chicago. De skal bolette sig her i Høen. Herald ønsker dem et langt og lykkeligt Samliv.

Kvindeforeningen møder Torsdag Eftermiddag i Kirkens Forjamlingstokale. Den skal blive beværtet af Mrs. Arne Skredde, 2002 So. Wafon. Der ventes en stor Forjamling.

Den 1ste Oktober om Aftenen vil Kvindeforeningen i Bor Præsters Menighed give sin aarlige Koncert i Kirken. De har sikret sig gode

Artister, saa Programmet vil blive admerket. Ticket kostar 25 Cents for voksne og 10 Cents for Børn. Disse Konserter har altid god Sagning. Der vil visjelig blive fuldpakket Hus.

Ungdomsforeningen „Concordia" møder Torsdag Aften Kl. 8 i Bor Præsters Kirkes Forjamlingstokale. Et mere end almindeligt rigboldig og godt Program lydes. Miss Gertrude Fretheim fra Bellingham, Wash., vil spille Violin og den, som har hørt hende spille ved, at det er en Nydelse at høre hende. Miss Jangrud fra Parkland har lovet at synge. Disse to Nummere er det her vi vil berede. Publikums Opmerksheds paa.

Teller, Alaska, 1. Aug.

Pacific Herald: —

Mødtaget til Missionstionen: Fra Post. Normans Skole, Belvieu, Minn.: Berthine Ellington, 2 Gaardbønder, 4 Kommunistklader; Clara Amason, 1 Skole; Anna Gimnestad, 1 Korlæde; Nettie Amason, 1 Pr. Strømper, 1 Korlæde; Ellen Amason, 1 Underkjørt; Emma Amason, 1 Korlæde; Maria Wouhon, 1 Skole, 2 Korlæder; Eloina Sandager, 1 Korlæde; Nettie Sandager, 1 Skole; Kathrine Sandager, 1 Korlæde; Anna Degdal, 1 Skole; Inga Wouhon, 1 Underkjørt; Pauline Johnson, 1 Skole; Inga Koll, 4 Kommunistklader; Miss W. Degdal, 1 Skole; Cora Gimnestad, 1 Skole, 1 Korlæde; Ella Gimnestad, 1 Korlæde.

Fra Dorcas Bigestorening, Neques Skole, St. Paul, Minn.: 5 Korlæder, indsendt ved Miss Ethel See. Tøiet forskaffet af Mrs. S. Carlson. Tak til Øverne. Hvis de kunde se de straalende Øine naar Klæderne uddeles vilde de løbe sig rigelig belønnet for Gaven.

Herre Skrifteringer for Gaver er ikke bleven trakt; derfor om nogen ikke har fundet sin Indsendelse fritteret for i Herald saa mener ikke det at Gaven ikke er kommen Missionen i hende.

L. V. Øretig

En Mand kom paa Gaden dødelig tilfælde og blev bragt ind i det nærmeste Hus. Han sagde: „Jeg har ofte hørt om Folk, som døde uforderede; men jeg har aldrig tænkt mig, at jeg skulde blive en af dem. Hvad maa jeg gøre for enden at blive frelst?" Men før Svaret kom, var Livet udsuffet.

Til meget kan et Menneke tvinges, men du kan ikke tvinge et Menneke til at ville.

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor O. J. Ordal, 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Phone Main 4270.

All vedrørende Redaktionen af Pacific Herald maas heretter sendes til Pastor O. J. Ordal.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresser: Portland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til Pacific Herald, Portland, Wash.

Rubeder til Herald maas sendes saa tidlig i Ugen at de naaer hertil senest Tirsdag. Rubeder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnementerne ikke naar Bladet regelmæssigt og derfor ikke Taksen paa Adresselappen er korrekt bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter maas vende to Uger paa—

Adressforandring,
Svittering paa den røde Top og
Begynder om at stanse Bladet.

Ligeledes tager det to Uger sænd en ny Abonnent som saa Bladet.

Naar Adressforandring forlanges, behag at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforstaaelse og Broderi bedes Abonnementerne venligt om at indsende sin Kontingent i Hvert Aar

Aller Betteblade bedes venligt om at sende Bladene til 912 So. 17th St. Tacoma, Wash.

En Kettefr.

Den 8de September sidstleden holdt de to Synsandskomiteer, der henholdsvis repræsenterer Columbia College og Pacific Lutheran Academy, et Fællesmøde i Portland.

Tilstede var paa Columbia Coll's Vegne Prof. R. Fogstad, Pastorerne G. A. Varlen og V. Startvedt, samt Vers Green, John Skiffelberg og E. A. Rasmussen, og paa Pacific Lutheran Academy's Vegne T. G. Sotra, Pastor O. J. Ordal, J. Koster, R. A. Song, T. G. Thompson og R. B. Veane.

Lil Formand i Fælleskomiteen

volgtes T. G. Sotra og til Sekretær Pastor V. Startvedt.

Sammenslutning af Columbia College og Pac. Lutheran Academy blev gjort til Gjenstand for en længere Behandling. Diskussionen angaaende denne Sag blev ført paa en frindig og hyggelig Maade.

De to Komiteer blev tilslut enige om at henstille til sine respektive Korporationers Næstmøder i December en Del Punkter til Antagelse eller Forkastelse.

Da ingen af Komiteernes Mandat strakte sig videre end til at behandle Sagen og rapportere til sine respektive Korporationers Næstmøder, blev man enig om ikke at offentliggjøre Resultatet af Forhandlingerne, men vente til Næstmøderne havde givet sin Mening tilkendte.

Vi blev derfor ikke lidet forundret over at finde i et af Spokane's Dagblade følgende Oplysning, der blev givet Udsende af, at være en Fremstilling af Fælleskomiteens Forhandlinger den 8de September, men som i Virkeligheden er en Blanding af sandt og usandt.

MAY DOUBLE SEM OF SPOKANE COLLEGE

President Bogstad Considers Dropping College Work at Two Coast Schools.

To make of Spokane the educational center of the Lutheran Church in the Northwest, doubling the strength of Spokane college, is the purpose of a plan announced today by President R. Bogstad.

The plan contemplates the abandonment of Columbia college, the Lutheran school at Everett, bringing that part of the work in Spokane to add to that of the local school, and using the college buildings for the Lutheran sanitarium and hospital of the northwest.

The college course at Parkland college, the Lutheran school at Tacoma, would also be discontinued and only the academy for preparatory students continued.

The plan as outlined is to effect a change which will strengthen the Lutheran schools of the Northwest, making the center of the education in Spokane. To accomplish this end President Bogstad, who holds authority over all three schools, has called a meeting of the three college boards to be held in December. At that time the plans will be passed on, and it is thought by the officials that it will be carried through. It will then be placed up to the national Lutheran board in June, and the change made in time for the opening of the school year in 1915.

Under this plan all three colleges will continue exactly as they are during the present year, until the close of school in June.

Bed denne Fremstilling er der ikke to Paastande, som ikke svarer til Sandheden.

Naar der siges, at Prof. Fogstad har Mundlighed over de tre Skoler, Spokane College, Columbia College og Pacific Lutheran Academy, saa er ikke dette i Overensstemmelse med Sandheden, hvad hidtindtil Skole betragter. Pacific Lutheran Academy er og drives nu som før af Pacific Lutheran University Association, en Korporation, hvis Medlemmer tilhører Den norske Synsde. Korporationens Afgifter bestyres af et Board of Trustees, der bestaar af følgende:

R. Song, Præsident; Pastor, O. J. Ordal, Sekretær; E. Moe, Skolelærer; Pastor O. J. Ordal og Kirkerådsmedlem R. B. Veane. Skolens Bestyrelse er Prof. R. J. Song.

Og naar det i nævnte Oplysning siges, at det er Tanken at nedlægge en Del af Arbejdet ved Pacific Lutheran Academy, saa er ogsaa dette falsk Fremstilling af Sagen. Skolens Bestyrelse har aldrig hørt nogen saadan Tanke. Den agter nemlig ikke alene at bibeholde alle Skoler, som hidtil har været i Gang ved Skolen, men ogsaa at udvide disse og tilføje andre, efterhånden det kræves. Den indser nemlig, at Forbedringer og Forbedringer er en ubønhørlig nødvendighed for Skolen og at Stillestaaen ogsaa paa dette Omraade er endegyldig med Tilbagegang. Desuden holder den for, at den stadige Forbedring af Skolen er noget den skylder ikke alene dens fremtidige Elever, men ogsaa dens mange Graduerede, forbeholdende Elever og andre Venner, som har lagt for Dagen saamange Penner paa sin Interesse og Hjærklighed.

Fremstillelse

Den, som inden 15de September 1913 sender os 12 nye Abonnementer paa Herald, vil som Præmie saa et pragtligt amerikansk eller norsk Flag. Flaget, der er 8 Fod langt og 5 Fod bredt, er syet af godt, sterkt Lø, (cotton bunting), med faste Kulører, som taaler baade Sol og Regn. I Hødens koster det fra \$1.00 til \$1.50. Kvindeforening, Ungdomsforeninger eller andre Organisationer, der ønsker et vakkert og durabelt Flag for festlige Anledninger, burde benytte sig af dette særdeles liberale Tilbud. Send alle Bestillinger til Pacific Herald, Portland, Wash.

Det hændes ikke saa sjelden at enkelte af vore Abonnementer skriver til os snart under et Navn og snart under et andet. Det hændes saaledes for Eksempel, at John S. Johnson indsender sin Kontingent under Navnet J. S. Johnson eller simpelthen John Johnson. I disse Tilfælde er det naturligt for Herald's Redaktionsfører at vide om det er en Person eller to forskellige. Ved Indsendelse af Kontingenten bring derfor samme Navn, som staar paa Adresselappen.

Fra Vort Virkefelt.

Portland, Wash.

Mr. J. A. Shaw fra Tacoma sammen med Mr. og Mrs. W. E. Carlson, der er paa Gjenrejsen fra Los Angeles, Cal., til sit hjem i Kingston, afslagde Søndag Akademiet og Børnehjemmet et venligt Besøg.

Miss Clara M. Knutson fra South Bend tilbragte en Del af sin Ferietur hos Venner i Portland. Miss Knutson graduerte for flere Aar siden fra Akademiet's Stenografiske Afdeling og arbejder nu en meget god Stilling i South Bend. Nærmest hun vilde tilbage tilfærdigede hun \$100 til det nye Gymnasiums skole. Det komne gjorde Annelie Norstad, Miss Samba og Annelie Storaasli lovede \$25 hver.

Kvindeforeningen møder Onsdag denne Uge hos Mrs. Benson.

Prof. Trottning med Familie er nu kommen til No efter Rejsen. De skal bo i Skolebygningen. Hvor Prof. Trottning skal høre Tilfælde med Gutterne.

Den nye Musiklærerinde, Miss Theodora Alfson, ankom hertil i Slutten af forrige Uge sammen med sin Broder, som skal frekvenerer Akademiet.

North Salina, Wash.

Norman L. G. Ross glædede os ved et Besøg og prædicate her og i Toppen af sidste Søndag. Tol for Sofaget og velkommen igjen.

Pastor Hellefson overvar Kredsmødet ved Court d'Alme Cafe fra 14.—17. Sept.

Miss Carrie Carlson fra Genesee er kommen hid og er hos sit Søskendebarn, Mrs. Hellefson.

Ævste Igen i Oktober har vi Washington State Jahr her. Mange udenfra kommer da til Byen. Velkommen til vor Gudstjeneste i H. W. C. A. Søndag Form. Kl. 11 den 5te Oktober.

Seit Tacoma.

Gudstjeneste for Annemanns Menighed sidste Søndags Aften Kl. 7,30 hos W. H. Baker 1316 N. Hudson St. Søndagskole hos J. J. Jacobson 4015 N. 10th Street. Vær nu saa venlige at hjælpe Berne med deres Væker og at se dem paa Søndagskolen. Kom og søg selv hjælp til Gudstjenesterne, og lad Berne være med.

Formand Jøse kom paa en florende Snartur Fredags Aften og besøgte Kirketouren. Vi fik nogle praktiske Bink — og saa drog han ud i Mark og Ratten igen. Det er nu for meget af det Gode, saaledes som Formanden har det nu.

End Tacoma.

Gudstjeneste Kl. 11 Form. i den lutheriske Kirke, Warner og So. 12 St. Søndagskole, nord og engelsk Kl. 10. Ensoer er hjertelig velkommen.

Knudsforeningen møder Fredag Aften.

Færrige Ige havde Mrs. Aoberg det Held at falde i Gaarden og knække i Hælden sin venstre Arm. Hun befinder sig efter Omstændighedernes ganske bra.

Astoria, Oregon.

Pastor og Mrs. Th. Lønnesen af lagde nogle Dages Besøg her sidste Maaned og fik deend Aaledning til at hilse paa mange af dem, som levet her den Tid han betiente Menigheden her, i Aarene 1895—97.

Ridsmand G. Hauke og Familie rejste sidste Ige til Bode, Iowa, for at besøge Mrs. Haukes Forældre. Hr. og Mrs. Holden.

Knudsforeningens Udvalg Søndags Aften den 20de September var meget velbesøgt. Bældig stor Forsamling, de fleste Slags lærdigstorte Sager, og de fik som sædvanlig god Afslutning. Knudsforeningen foragde sin Massebeholdning den Aften med \$145,65.

Kirkeforet har nu optaget Arbejdet igen, og af Ting tegner til at vi i Winter vil have et stor paa

mindst 25 vægslige Stemmer. Hr. E. H. Varfen er Korets Leder saavel som Menighedens Organist, og med en saadan Mands Dugtighed har vi af Grund til at vente store Ting. Det er Tanken at give en Kirkekoncert en Gang i Vost. Koret møder hver Fredags Aften.

Tirsdagsaften den 2den Oktober holdes vort aarlige Menighedsnæde i Kirken Kl. 8. Lad os saa et godt Fremnæde.

Mrs. Ottesen, som for Liden standier i Chinook, Wash., afslagde os et venligt Besøg sidste Ige.

Cour d'Alene, Idaho.

Istige Tillsøining mødte Intermountain Areds og Konferens i den stand. Ev. luth. Menighed, Pastor Blakkans stald, 9 Mil over Cour d'Alene Væle fra Cour d'Alene City 14—17. Sept.

Væderne begyndte med Grundlægnings til den nye Kirke i Cour d'Alene City, Pastor E. W. Fosmark's Wald, Søndag Form. Tilfede var Formand Jøse fra Seattle, Pastor G. J. Prewit fra Genesee og Pastor Hellefion fra N. Dakota, G. O. Teisberg og Hofferstad fra Spokane, foruden Pastor E. W. Fosmark. Menigheden og dens Tæmer, Prof. Mikkelsen fra Ellensburg skulde have prædiket og lagt Grundstenen, men blev i sidste Øieblik forhindret ved Sogdom. I hans Sted forrettede Pastor Prewit. Pastor Fosmark oplæste en kort Menigheds historie samt en Fortællelse over de Skrifter som nedlagdes i Grundstenen. De øvrige Præster deltog i Oplæsningen af de forordnede Skriftsteder. Kirken blev taget i Brug allerede sidste Juledag. Den er meget vækter, saogfuld og vel indrettet med fuld Væment og „Furnoc.“ Det Hus, som før brugtes som Kirke, men var øjstet med det Maalet for Die, at det med Liden skulde bruges til Prekestue, er nu indredet til Prekestue med 7 Bærelser og besøes af Pastor Fosmark med Familie. Soedferarbejdet, Røfningen og alle Ting er haade paa Kirken og Prekestolen vel udført. Menigheden har heri en meget god og værdifuld Eiendom. Det har kostet Pastor Fosmark, hans Menighed og dens Tæmer mange Søner og Penge og meget Stræb at saa til denne vandre Kirkeeiendom, men ingen af dem angret det nu; tværtimod, de glæder sig allekammen. Knudsforeningen har gjort store Ting for at saa dette Maalet. Sof og Nere være vore glære Kvinder, Vener udenfor Menigheden, holder

nu paa at samle Penge til et Pibeorgel. Det fortæller, a i her skal bygges en Sagmølle til i Byen, og dette vil naturligvis drage flere Nordmand hid. Denne Menighed har saaledes en lys Fremtid, og vi vil bede Gud velsigne Arbejdet og give Menigheden en frodig indre og vbre Væst.

Denne Menighed blev organiseret gjennem vor Indremission ved salig aubode Pastor D. W. Holden, fortættet af Pastor G. H. Houson og betjenes nu ved Pastor Fosmark.

Efterat Kvinderne paa en rundhaandet Raade havde besluttet hele Forsamlingen i Kirken's Væment rejste vi opover Væsen 9 Mil til den Kirke, som skulde indvies, og hvor Kredsmødet holdtes. Gæsterne fra Spokane, og en 20 Personer fra Cour d'Alene fulgte med, saa vi var henimod en 30 Personer, et lystigt Følge, der vi før over Væsen i en Gasoline Wanch. Menigheden var ved vor Ankomst samlet i Kirken og Gudstjenesten begyndte straks. Preketalen holdtes af Pastor Hellefion paa Engelsk over Ps. 118, 1 og Formand Jøse holdt Indvielsesprædikenen og indviede saa Kirken i den treenige Guds Navn. De øvrige Præster deltog i Oplæsningen af de forordnede Skriftsteder. Denne Menighed blev organiseret ved Post. Blakkau, Rockford, og Kirken blev vaabegyndt i 1894. Jære av Menighedens Stiftere har dog søgt sit Land til Lumberkompanierne, saa Menigheden er nok saa liden, men ved at holde Gudstjenester haade paa Engelsk og Norsk bliver Kirkeføgningen ikke saa liden aligevel. Kirken har en meget romantisk Beliggenhed oppe paa en Hvide blandt Furutræerne lige ved Væsen med en storartet Udsigt. Kirken er malet drivende hold, og med den nye Væstov til Boggrund ser den udelig ud. Jagen færet over Væsen uden at merke sig den. Den er den eneste Kirke ved Væsen. Den ligare ogsaa paa Hovedveien omkring Væden; thi P. O. Strømme paa sin anden Verdensomsejling for forbi den og skrev om den. Dette ma være agte norsk Natur paa amerikansk Grund, og det har undret mig, at ikke flere Nordmand har fundet sørgodt at saa sig ved her.

Mandag Form. holdt Konferencen Møde i „The Pecks's Men“, en vækter og kunstig tilberedt Delle paa Pastor Blakkans Land tæt ved Kirken. Der var Væststole, Væde og Væst af selveste Hælden med Væder af Rose, ja, selve Gulstædet var af Naturens Grønt. Her er det vist Pastor Blakkau har siddet og skrevet de vandre Digte, som fra Tid til anden har staaet i „Pacific Her-

old“. Men selv om vi fød var selve Hælden drøftede vi dog enda mere soite Sager. Det vi samlede os om Guds Ord, og vi mindedes Herrens Ord hos Gjalas i det 54de Kap.: „Hæge kunde vel vige og Hæle roffes, men min Rikendhed skal ikke vige fra dig, og min Fredspast skal ikke roffes, siger Herren, din Forbarner.“

Pastor G. H. Prewit var ankommen sent paa Eftermiddagen Togen før og var tilfede ved dette og de følgende Møder.

Om Eftermiddagen var vi samlede i Kirken til Saaftalemøde. For handlingens Øjenstand var da: Menigheden og dens væsentlige Opgaver. Pastor Prewit holdt et udmærket indledende Foredrag over dette Tema, som vi sandstaltligvis vil saa at læse i „Pacific Herald“.

Det var glædeligt at se, at alle Menighedens Familiefædre var tilfede.

Tirsdags Formiddag samlede vi os i Kirken til Saaftalemøde i det engelske Sprog. Pastor Hellefion holdt et Indledningsforedrag over „Man and Religion“. Dette blev gjort til Øjenstand for Saaftalen indtil Middag. Kvinderne havde indbudt Forsamlingen til Middag oppe paa Høiden — endda væiere op end Kirken — og til det at tilbringe en social Saaftale sammen. Jøse skal sige dig, vi fik Hæstet før vi kom op. Men Kvinderne syntes ikke at blive generet ved det; de syntes tværtimod at glæde sig over den Waade, hvorpaa vi forsunte os af de mange gode Sager. Her tror jeg nok, at Formand Jøse kaffet dem størst Glæde; han er jo altid Hjempen blandt os, ved J. Væretinden Wils Hanson havde aflyst Stolen i Distriktet den Dag før at Varna og han selv kunde saa Aaledning til at overnære Saaftalemødet paa Formiddagen, og være med paa denne „Picnic“. Det var væktert gjort. Ud paa Eftermiddagen velsædes der med vittige Taler, „tricks“, Væddelsb med mere, og vi havde rigtig en vnderførgende Udflugt i det Frie.

Onsdags Morgen samlede vi i Kirken til Gudstjeneste med Altergang. Formand Jøse holdt Skriftetalen og Post. Fosmark Pastoralt prædikten. Kredens samtlige Præster og en del af Menigheden ved Radoeren sammen. Efter en Del Korretningsføger var bejstret lafede Formand Jøse og Post. Hellefion for Saaftalet og Gjestfrihed under Mødet. Post. Blakkau tafede de tilreksende Præster for Væstet og vedbad Guds Velsignelse over dem og deres Menigheder.

Ben Olsen Co.
 Plumbing
 and Heating
 Main 292—A 2392
 1130 Commerce Street
 Tacoma Wash.

Phone 6
CARL O. KITTILSEN
 Successor to
 Calhoun, Denny & Ewing
 Real Estate, Insurance, Bonds
 and Loans.
 219 East Yakima Ave.
 North Yakima, Wa.
 Correspondence solicited in
 English and Norwegian.

Phone Main 2233
PETERSON
 PHOTOGRAPHER
 Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
 903 Tacoma Avenue

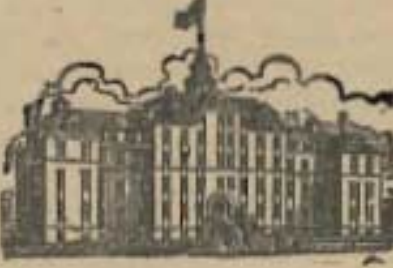
Luther College
 En kristelig Skole for gutter.
 Fireaarigt College Kursus
 Fireaarigt Preparatory Kursus
 Fjerde Lærest — Grundig Under-
 visning — Samvittighedsfuld Til-
 fydelse — Sund Velggenhed — Gode
 Befordringer — Billigt Ophold.
 Graduerter fra anerkendte Akade-
 mier og High Schools optages i
 College Department, faar fri Tu-
 tion, kan indbente hvad de mangler
 i Røst og Latin. — Anledning til
 Undervisning i Sang og Musik.
 Bookkeeping, Shorthand og Type-
 writing. — Send efter Katalog med
 nærmere Oplysninger og Betingelser
 C. A. Brund, Vestyre
 Decorah, Iowa.

PARKLAND MEAT MARKET
 H. Berger, Proprietor
 Dealer in
 Fresh, Salt and Smoked Meats
 Live Stock of All Kinds
 Bought and Sold
 Phone Main 7843—R3

Etet dem som anbrerter i Herald.

SCANDINAVIAN AMERICAN
BANK
 af Tacoma
 ANSÆT OVER
 TO MILLIONER DOLLARS
 11th & Pacific
 4 Procents aarlig Rente
 Beger vi til Spareindskud to Gange
 om Aaret
 Begynd nu med \$1.00 eller mere.
 J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
 V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E.
 C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
 Cashier; J. F. Visell, Ernest Lator,
 Geo. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy
 AND
Business College
 Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-
 ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern
 Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
 Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium
 Offers thorough instruction, under efficient and experienced
 teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
 Branches, and Music.
 Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
 College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
 Citizenship.
 Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
 eigners. No entrance examinations.
 Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
 \$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.
 Send for catalogue.
 Address N. J. HONG, Principal
 Parkland, Wa.

Norsk Begravelses Bureau
P. Oscar Storlie
 Bedste Betjening til rimelige
 Priser.
 Embalmer og Dameassistent
 Telefon: Main 1122 So. Tacoma

DRS. DOERRER & BLODGETT
 DENTISTS
 1156 Pacific Avenue Room 206
 Tel. Main 4551
 Tacoma Wash.

Berglund Bros.
Kaffehus
 Bedste Sort Kaffe i Byen med Flø-
 de, Sukker og Kager for
bare 5 Cents
 1205 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.
 Skandinavisk Begravelsesbureau
 910-912 Syd Tacoma Ave.
 Tacoma, Wash.
 Main 7745 A-4745

Lien's Pharmacy
 Skandinaviske Apothek
 Ole B. Lien. Harry B. Selvig
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes nøjagtig
 M. 7314 1102 Tacoma Ave

Oplys fra Luther Publ. Højsk.
Steamship Agency
 Billetter paa alle første Klasses
 Linier
VISELL & EKBERG
 1321 Pacific Ave.

John Holleque W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE
COMPANY
 Gen'l Merchandise, Groceries,
 Hardware, Hay, Grain, Feed
 Main 7483-J3 Parkland, Wa.

S. T. LARSEN PHARMACY
 17th and Tacoma Ave.
 DRUGS, CHEMICALS AND
 TOILET SUPPLIES
 Prescriptions a Specialty
 We import our Cod Liver Oil direct
 from Norway
 Phone Main 504 Tacoma, Wa.

JOHN THOMPSON
 1822 South K St.
 Cleaning, Pressing and Repairing
 done more reasonably than any
 place in Tacoma. Work guaran-
 teed. Will call and deliver work.
 Telephone Main 3700

St. Johns House.
 Furnished Rooms, single and for
 Housekeeping. Reasonable Prices.
 T. K. SKOV, Propr.
 1020 1-2 So. Tacoma Avenue
 Phone Main 2565

Anthony M. Arntson
NORSK ADVOKAT
 614-5-6 Fidelity Bldg.
 Phone Main 6305
 Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
 & C. JACOBSEN
NORSKE ADVOKATER
 501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING
 Norsk Læge
 French Block, 13th and Pacific Av.
 Kontor timer—2 til 4 Efterm. Om
 Søndagene 10 til 12 Aftale
 Min. 7471 Res. Min. 7866 J-1
 Tacoma Wash.

Dr. C. Quevli
 Behandler Sygdomme i
 Øren, Næse, Hals og Bryet.
 Kontortid Kl. 1—5 e. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
 Kl. 7—8 e. m.
 Kontor: 1618 Realty Bldg.

DR. HYSLIN
 Office 1201-5 Fidelity Bldg.
 Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
 Evenings 7:30 to 8:30
 Sundays 10 to 11 A. M.
 Phone Main 400
 Residence 924 No. 1 St. Main 508
 Home calls made preferably out-
 side of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.
 Tandlæger
 507 Realty Bldg.
 Telephone Main 5198
 Tacoma, Wash.

(Fortf. fra Side 6.)
Det tilfældige Para.

eneste Uge, saa hun kunde vide, hvordan han havde det. Det er en bra Kar. — Jeg skriver ogsaa, Gamlemor kan ikke skrive. Jeg ved ikke, om hun har glemt at skrive, eller om hun aldrig har lært. Jeg tænker, hun har glemt det. Siden hun ikke kan skrive, saa gaar hun hveranden Maaned til Skolelæreren, og saa siger hun: 'Du, Skolelærer, skriv et Brev til Undvig i Schweizland,' siger hun. Og Skolelæreren han sender mig nu; for han har været Jodder til mig, og det er han endda. Han skriver om alt muligt, som jeg maa vide, om Gamlemor er fagelig eller frisk, og om Huset er istand, eller om det bliver altsammen Straalaget, og om den brune Koen lever og om den har faaet Kals, og om Hønet er blevet godt tørt, saa Gamlemor ikke lider Kød til Bisteren. Og tilslut saa skriver hun beständig: 'Undvig, vær from, vær glad i din Kærlighed og glem ikke din gamle Mor.' Og derunder igjen, 'Min trofaste Jodder.' Ja, det er rigtig en ordentlig Jodder det. — I kan vide, at jeg skriver igjen, og jeg er nok glad i et godt Glas Vin, saa jeg angret ikke paa Afgiften, naar jeg tager mig et Lidet Glas; men der er ikke noget, saa hellere vil I høre, end Jermerkerne til Prævens. — Men saa maa jeg fortælle jer, at naar det bliver Jul, slæger Gamlemor Orben sin, og saa tager hun beständig en Blodpølse og to andre gode Pølser og gaar til Skolelæreren med. 'Det er for Prævens til Undvig,' siger hun. Han vil ikke tage imod det; men det hjælper ikke; hun giver sig ikke, for hun tager det. — Det er en Mor, som forsluar, Gud give, at alle Smalborn, som kommer til Verden, maa saa Mogen til hende. — Men nu kan jeg ikke fortælle mere; jeg skal fortælle mere en anden Gang. Nu maa du fortælle videre,' vedtes han, bevægende til sin Sidemand. — Og Sidemanden fortalte videre. Men jeg kan ikke gengive hans Historie. Georg hørte den ikke. Schweberens Gamlemor havde grebet ham i Hjertet. Først under den anden Fortælling kattede han sig igjen, men da blev han rød. Snart kom hans Tur til at fortælle, og hvad skulde han fortælle? — Pludselig trådte der ind en fremmed Ansling, som løst var ankommen samme Dag; han satte sig ved Bordet, spiste og drak og saa sig derpaa om i Selskabet. Han betragtede Georg skarpt og gjorde ham derpaa følgende Spørgsmaal: 'Er ikke De fra Sachsen, er det ikke Smed Winkler fra R?' 'Ja.' 'Nu, saa er jeg Deres Randsmand,

Jeg gif endnu paa Skolen, da De var i Lære hos Meister Eijebloott. Jeg hedder Sturm, jeg er Meisnisch. Min Far kendte De vist, han er Wiffenslager og bor lige ved Torvet.' Hvor bankede ikke Hjertet paa den kaffels enfonne Gut, da han saa for sig en Mand, som endelig kunde bringe ham Underretning om hans Mor og Søstre, hans Kærlig og hans gamle Jodder! Han satte sig ved Siden af ham for at høre. Men den unge Mand, der var lige saa glad som Georg, bad ham gaa med ud i det frie, forat de kunde tale mere uforstyrret sammen. De gif ud paa Gaden og stillede sig op mod Gelænderet paa Dinnuabroen. Raatten var nu brudt frem, og Stjernerne spillede sig i det klare Vand. 'Nu, fortæl mig først, hvad De ved om min Mor,' begyndte Georg. Meisnischen var et ærligt Skind, og det var ikke længe, siden han reiste hjemmefra. Hvad han vidste, til Georg ogsaa høre. Og han vidste meget; thi Karls sidste Begyndelse, der endte med Hæll, var almindelig kendt i Byen. Han meddelte ogsaa, at det gif meget daarligt for Roderen, at hun vist neppe havde det daglige Brød. Sturms egen Mor havde fortalt ham, at Gertrud længtes efter Georg og satte sit eneste Haab til ham. Georg kastede Randsmanden for hans ærlige Reddelighed, fulgte ham ind i 'Steecken' igjen, hvor han betalte Fortællingen for dekke, og saa forsvandt de. I et nøgen mæskede det. Endnu en Stund vandrede de i fortrolig Samtale gennem Gaderne, derpaa gif hoer til sit Vogn. For Georg fulgte nu en Kat, som han aldrig i sit Liv glemmer. Det havde ikke været noget godt Billede, han havde taget med sig af Roderen, da han drog hjemmefra, og blegt og udvasket havde det staaet for ham i alle de Aar, hvori han intet havde hørt fra hende. Den Kat stod der en Engel fra Gud ved hans Reie. For Midnat tog den Hæfterne væk fra Billedet, efter Midnat malle den vofre Farver derpaa. Hun var jo hans klare Gamlemor, som havde baaret ham under sit Hjerte, som havde opdraget ham som et faderløst Barn, hun havde ladet ham lære et ordentligt Haandværk og havde pakket og foldt hans Skjorte. Og nu — var hun i stor Glædelighed, ja mangede ganske det daglige Brød. — Du hender vel en Blomst, som vokser paa Eng og Steaminger. Den blomster er snart gul, snart brun. Den kaldes Bluffelva. Naar den har blomstret af, er der paa hoer Afspire fastet en trogformet Skjerm, meget finere vævet end det fineste Lerred. Naar Jæret er modent, so-

res denne Skjerm affled med Binden, og da siges den langt, langt bort, saa længe til den kommer til et Sted, hvor den skal styde op Stengel og ny Blomst. Gøst i Regnevir viser Gud den, hvor den skal dale ned. — I Menneffets Hjerte har Gud ogsaa fastet en saadan Skjerm. I Ungdomsaarene drager den ham affled, den fører ham ud i Verden, ofte i lang, lang Tid. Saa slæder han en fast Plads, hvortil Skærligheden binder ham. Men for at gjøre denne Skærlighed levende og bringe den til at sænke sig ned, sender Gud ofte et Trængselens Uveie over Menneffet eller over hans nærmeste.

Kærlige Morgen gif Georg ind til sin Kærlig. 'Kærlig, jeg har faaet vide, at det gaar daarligt for min Mor,' begyndte han. 'Jeg kan ikke være længere hos eder. Jeg maa hjem. Tak for al Godhed mod mig. Tak, fordi I har givet mig Arbejde og dagligt Brød. Gud give eder og eders Familie sin Fred, Sundhed og det daglige Brød, saa har I, hvad I behøver.' Samme Dag gif han hen i Banken og bandede sine opsparrede Penges. Det var omkring hundrede Taler. Han fik ogsaa bragt sine Papirer i Orden. Saa sov han for sidste Gang i Zürich; næste Aften var han allerede i Basel. Om Morgenen gif han ombord paa et Skib, som for paa Strasburg med Gids. Pludselig gled Skibet ned ad Strømmen. Den tredje Dag var Lou i Mainz. Nu vandrede han over Frankfurt, Gießen og Würzburg til Kassel, derfra over Göttingen og Halberstadt til Richersleben. Den sidste Kat sov han blot to Timers Vel fra Hjemstedet. Tidlig om Morgenen, lige efter Solopgang, kom han til sin Fæderestad. Det var i Oktober. Lærne stod endnu med mangefarvede Blade, og Solen kastede maasse for sidste Gang sine Stråler paa det bragede Vand, der snart skulde høljes for alle Vinde. Det kunde Liv har bære en Jarde, hos Gæs og Trær er den grøn. Naar de bliver drogede, er de allerede Dødens Bytte. I Menneffets Hjerte er den ene Jarde Guds Skærlighed. Hvis andre Farver optræder derinde, hvis det ser draget ud i Hjertet, da hersker Døden i os, og Grundfarven slæder snart bort. — Den enfonne Randsmand sølte sig underlig tilmode, da han efter saa mange Kærlige Forløb gjenfand den gamle By med dens Taarne. Fæderlandet er en egen Tiltrækningskraft; men her er det tilfældet med det Sted, hvor man har henlevet sin Barndom. Om man har hørt det godt i Barndoms-hjemmet, saa er det glemt, naar man

ser sit Fæderestad igjen, eller ogsaa holder man det netop endnu mere af det. Kirkegården, hvor Far og Mor, Søster og Para hviler, er et trøst Sted. Kongen Glæde og mangt et Haab har vi hentet ved der. Og dog har vi den hær, det er, som om alle de hede Stråle Armenene ud efter os og heldt os fast. Vi kan ikke rive os løs. Saaledes er det ogsaa med den By eller Vandebu, hvor vi har tilbragt vor Barndom, selv om den var haardt. En Ven fortalte mig engang, hvorledes han efter en lang Fraværelse igjen kom tilbage til Hjemmet. I Kærligheden af sin Fæderestad mødte han først en gammel Ligger, der i sin Tid ofte havde sunget og spillet udenfor hans Fars Vindue. Da kunde han ikke by sig; han sprang hen til den gamle, greb hans Haand og spurgte ham, hvorledes det gif ham, og hvad Faderen bestilte. Han kunde ikke andet, Liggeren var en Del af hans Hjem. — Georg stred hurtigt frem paa den duggede Vel. Forts Forten mødte han en middelaldrende Kone. Han kendte hende, men han ikke ham. Uden lang Indledning spurgte han hende, som Josef sine Brødre: 'Hvor Gulen Winkler endnu, og hvordan gaar det for hende?' 'Ja, endnu lever hun,' lod Svaret, 'men det gaar, Gud bedre det, daarlig. Hendes eneste Haab har til den gamle Ven. Han skulde komme hver Dag, men endnu er han ikke kommen.'

'Det er mig, min gode Kone,' sagde Georg og rakte hende Haanden. En Taare glinsede i hans Nic, men uden at sige et Ord gif han videre. Nu kom han ind i Byen. Men medens han vandrede fremover, var det ligesom Prævens gif fra Himanden, han stols i Stærke og indpodede efter Veiret. Endelig kom han til Huset, som Sturm havde fortalt ham om. Brøderens var ikke blumme. Hans Mor og Svigerinde sad derinde, men hoer i sit Stog. Det saa ud, som om et Morgenveit, og det et af de allerførste, havde drovet dem fra Himanden. Ja, der sad hans Mor. Hendes Slæder var talmede og udvasket. Han galede, han skulde hende den, som om de var fra gamle Dage. Hendes Fine havde Kun nok til at se sig om. Hendes Kærlig var saa blegt, som om Naamen slumede paa det. Det forekom ham, som om den Dagen endnu samme Morgen havde været denne Kærlig. Skærlighed og Trængsel behøver ikke at søge efter noget Undermerke, de slæder dog sit. Han søl sit Barn om Gassen, og en Strøm af Taarer var det eneste Væskommen, han fik.

(Here.)